

مبطلات نماز (چیزهایی که نماز را باطل می کند)

مبطلات نماز (چیزهایی که نماز را باطل می کند)

مسأله ۳۲۳) مبطلات نماز عبارتند از:

۱. از بین رفتن یکی از شرایطی که باید در حال نماز رعایت شود ؛
۲. باطل شدن وضو یا غسل ؛
۳. رو گرداندن از قبله ؛
۴. حرف زدن ؛
۵. خندیدن ؛
۶. گریه کردن ؛
۷. به هم خوردن صورت نماز ؛
۸. خوردن و آشامیدن ؛
۹. شک هایی که نماز را باطل می کند ؛ ۱
۱۰. کم و زیاد کردن ارکان نماز ؛
۱۱. آمین گفتن بعد از حمد ؛
۱۲. روی هم گذاشتن دست ها در جلوی بدن (تکتف).

مسأله ۳۲۴) اگر بین نماز، یکی از شرایطی که باید در حال نماز رعایت شود، از بین برود، مانند اینکه در حال نماز متوجه شود مکانش غصبی است، نماز باطل است.

مسأله ۳۲۵) اگر یکی از چیزهایی که وضو یا غسل یا تیمم را باطل می کند در حال نماز پیش بیاید، مانند اینکه در حال نماز به خواب برود یا ادرار و مانند آن از او خارج شود، نماز باطل است.

مسأله ۳۲۶) اگر عمداً صورت یا بدن خود را از قبله برگرداند، به طوری که بتواند سمت راست و چپ خود را به آسانی ببیند، نمازش باطل است و اگر سهواً هم این کار را بکند، بنابر احتیاط واجب نماز باطل است ولی اگر اندکی صورت را به یکی از دو طرف برگرداند، نمازش باطل نمی شود.

مسأله ۳۲۷) اگر در نماز عمداً حرف بزند ؛ حتی اگر یک کلمه باشد، نماز باطل است.

مسأله ۳۲۸) صداهایی که بر اثر سرفه و عطسه و صاف کردن حنجره از انسان صادر می شود، حتی اگر از آن حرف تولید شود، نماز را باطل نمی کند.

مسأله ۳۲۹) اگر کلمه ای را با قصد ذکر بگوید، مانند اینکه بگوید: «الله اکبر» و موقع گفتن آن، صدا را بلند کند تا

مطلبی را به دیگری بفهماند، اشکال ندارد ولی چنانچه به قصد اینکه مطلبی را به کسی بفهماند ذکر می گوید؛ اگرچه قصد ذکر هم داشته باشد، نماز باطل می شود.

مسئله ۳۳۰) انسان در حال نماز نباید به دیگری سلام کند ولی اگر کسی به او سلام کرد واجب است جواب او را بدهد و باید به گونه ای جواب دهد که کلمه سلام مقدم باشد؛ مانند اینکه بگوید: "سلام علیکم" یا "السلام علیکم" و نباید "علیکم السلام" بگوید.

مسئله ۳۳۱) اگر شخصی به گروهی سلام کند و بگوید: «السَّلَامُ عَلَیْکُمْ جَمِیعاً» و یکی از آنها مشغول نماز باشد، چنانچه فرد دیگری جواب وی را بدهد، نماز گزار نباید جواب سلام را بدهد.

مسئله ۳۳۲) جواب سلام کودک ممیز همانند افراد بالغ واجب است.

مسئله ۳۳۳) جواب سلام واجب فوری است و اگر کسی به هر دلیلی به اندازه ای تأخیر بیاندازد که جواب آن سلام حساب نشود، چنانچه در حال خواندن نماز باشد، نباید جواب سلام را بدهد و در غیر نماز هم جواب دادن واجب نیست و در صورت شک در مقدار تأخیر نیز، حکم همین است و چنانچه تأخیر انداختن جواب سلام عمدی باشد، معصیت کرده است.

مسئله ۳۳۴) اگر هنگام سلام کردن به نماز گزار به جای «سَلَامٌ عَلَیْکُمْ» از لفظ «سلام» استفاده شود، در صورتی که عرفاً به آن تحیت و سلام گفته شود، جواب دادن واجب است و بنا بر احتیاط به همان صورت هایی که گفته شد، جواب بدهد.

مسئله ۳۳۵) خنده عمدی و با صدا (قهقهه) نماز را باطل می کند، اما خنده سهوی یا بدون صدا، نماز را باطل نمی کند.

مسئله ۳۳۶) نماز گزاری که نمی تواند جلوی خنده اش را بگیرد، اگر از شدت خنده درونی، صورتش سرخ شود یا بدنش بلرزد، تا زمانی که صورت نماز به هم نخورده، نمازش صحیح است.

مسئله ۳۳۷) گریه با صدا و عمدی برای امور دنیوی نماز را باطل می کند ولی اگر از ترس خداوند یا برای امور اخروی باشد، اشکال ندارد بلکه از بهترین اعمال است.

مسئله ۳۳۸) انجام کارهایی که صورت نماز را به هم می زند؛ مانند کف زدن و به هوا پريدن؛ چه عمدی باشد یا سهوی، نماز را باطل می کند.

مسئله ۳۳۹) هرگاه نماز گزار در حال نماز برای فهماندن مطلبی به کسی و یا در جواب سؤال او، مختصری دست یا چشم و ابرو را حرکت دهد به گونه ای که با استقرار و آرامش و یا صورت نماز منافات نداشته باشد، نماز باطل نمی شود.

مسئله ۳۴۰) بستن چشم ها در نماز اشکال ندارد و نماز را باطل نمی کند، گرچه در غیر رکوع مکروه است.

مسأله ۳۴۱) مکروه است نمازگزار بعد از قنوت دست ها را به صورت بکشد، ولی نماز باطل نمی شود.

مسأله ۳۴۲) خوردن و آشامیدن در حال نماز، نماز را باطل می کند چه کم باشد چه زیاد. ولی فرو دادن خرده های غذا که در گوشه و کنار دهان باقی مانده یا مکیدن شیرینی قند و شکری که اندکی از آن در دهان هست، موجب بطلان نماز نمی شود. همچنین اگر سهواً یا از روی فراموشی چیزی بخورد یا بیاشامد به شرطی که از صورت نمازگزار خارج نشود نماز باطل نمی شود.

مسأله ۳۴۳) اگر نمازگزار، عمداً یا سهواً رکنی از نماز را کم یا زیاد کند یا عمداً یکی از واجبات غیر رکنی نماز را کم یا زیاد کند، نمازش باطل می شود.

مسأله ۳۴۴) گفتن «آمین» بعد از قرائت سوره حمد جایز نیست و موجب بطلان نماز می شود؛ ولی اگر به خاطر تقیه باشد، اشکال ندارد. همچنین دست به سینه ایستادن در حال نماز (روی هم گذاشتن دست ها در جلوی بدن) اگر با این قصد باشد که این عمل جزء نماز است، نماز را باطل می کند و احتیاط واجب آن است که بدون این قصد هم آن را انجام ندهد.

مسأله ۳۴۵) قطع نماز واجب بدون عذر جایز نیست.

مسأله ۳۴۶) اگر حفظ جان یا مالی که نگه داری آن واجب است، بدون قطع نماز ممکن نباشد، باید نماز را رها کرد و به طور کلی برای جلوگیری از مخاطرات جانی و مالی که قابل توجه و اهتمام نمازگزار است، شکستن نماز جایز است.

۱. در بخش شکایات بیان می شود.